

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/346/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415201964
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Szabová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1415201964.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: ROXY Invest, s.r.o., so sídlom Novinárska 510/3, Bratislava, IČO: 35 683 449, právne zastúpený: Mgr. Dávidom Štefankom, advokátom so sídlom Kutlíkova 17, Bratislava, proti odporcom v 1. rade: Hlavné mesto SR Bratislava, so sídlom Primaciálne nám. 1, Bratislava, IČO: 00 603 481 a v 2. rade: Mestská časť Bratislava - Devín, so sídlom Kremel'ská 39, Bratislava, IČO: 00 603 422, o zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave zo dňa 24.04.2015, č.k. 9C/98/2015-47, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 24.04.2015, č.k. 9C/98/2015-47 p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia zamietol a v odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľ spolu so žalobou o zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, podal aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Návrhom vo veci samej sa domáha, aby súd uložil odporcom v 1. a 2. rade povinnosť zdržať sa rušivého konania, ktoré sa prejavuje vykonávaním činnosti správcu miestnej alebo inej pozemnej komunikácie nachádzajúcej sa na pozemku parc. č. XXX/XX o výmere 6 252 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, v okrese Bratislava IV, obec J. - C..Č.. K., kat. úz. K., zapísanej Okresným úradom J., katastrálny odbor na LV č. XXXX, ktorý je vo vlastníctve navrhovateľa.

Návrhom na nariadenie predbežného opatrenia sa navrhovateľ domáha, aby súd uložil odporcom v 1. a 2. rade, aby až do rozhodnutia vo veci samej znášal mechanické opatrenia, najmä mobilné zábrany, realizované navrhovateľom na pozemku parc. č. XXX/XX o výmere 6 252 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, v okrese J. W., obec J. - C..Č.. K., kat. úz. K., zapísanej Okresným úradom J., katastrálny odbor na LV č. XXX, za účelom zamedzenia využívania pozemku ako pozemnej komunikácie. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia navrhovateľ odôvodnil tým, že je od r. 2005 vlastníkom pozemkov nachádzajúcich sa v katastrálnom území K., evidovaných ako parc. reg. „C“

- parc. č. XXX/XX o výmere 6 252 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria (dotknutý pozemok),
- parc. č. XXX/XX o výmere 1 781 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria,
- parc. č. XXX/XX o výmere 6 522 m², druh pozemku ostatné plochy,
- parc. č. XXX/X o výmere 856 m², druh pozemku ostatné plochy.

Na predmetných pozemkoch alebo ich časti sa nachádza asfaltová plocha, podľa odporcu v 1. rade označená ako „C. A., Ú. Y. K. - T. A.“. Vlastníkom stavby je podľa vyjadrení odporcov samotný odporca v 1. rade, teda Hlavné mesto SR Bratislava. Uvedená cesta je v správe odporcu v 2. rade mestskej časti - K.. Skutočnú správu a údržbu však vykonáva navrhovateľ. Od roku 2005 odporcovia neriešia situáciu ohľadom majetko - právneho usporiadania predmetných pozemkov a tieto užívajú bez náhrady navrhovateľovi.

Rozhodnutím primátora Hlavného mesta SR Bratislavy č. C. XXXXX/XXXX-XXXXXX-X, Č..R.: XX/XXXX, zo dňa 16.8.2010, bola zaradená do sietí mestských komunikácií tretej triedy na území Hlavného mesta SR Bratislava, mestskej časti J. - K. pozemná komunikácia a príslušné územie „C. A., Ú. Y. K. - T. A.“, vybudovaná na pozemku parc. č. XXX/XX, XXX/XX, XXX/X, XXX/X S. XXX v kat. úz. K. v dĺžke 422 m, o šírke vozovky 5,45 - 28,02 m, o ploche vozovky 8 868 m² a o ploche cestnej zelene 4 323 m². V rámci konania o preskúmaní zákonnosti uvedeného rozhodnutia Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 4S/93/2011, zo dňa 25.1.2013, zrušil napadnuté rozhodnutie odporcu v 1. rade a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V súčasnosti je situácia taká, že asfaltová plocha nie je začlenená do žiadnej siete komunikácií. V tomto smere na ne nemôžu platiť ani pravidlá stanovené zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách a ani pravidlá stavené zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Navrhovateľ vo vzťahu k navrhovanému predbežnému opatreniu uvádza, že danosť práva potvrdzujú predovšetkým listinné dôkazy priložené k návrhu vo veci samej, z ktorých vyplýva, že asfaltová plocha nie je pozemnou komunikáciou a premávka na nej tak nepodlieha režimu cestného zákona ani zákona o cestnej premávke. Navrhovateľ považuje za potrebné nariadiť dočasnú úpravu právnych pomerov formou predbežného opatrenia, a to nariadením povinnosti obidvom odporcom znášať opatrenia vykonané navrhovateľom za účelom zamedzenia užívania nehnuteľnosti ako pozemnej komunikácie. Potrebu dočasnej úpravy pomerov preukazuje predovšetkým poukazom na vznik právneho stavu a tiež na konanie odporcov, ktorí konajú ako cestný orgán a určujú si podmienky premávky na pozemku vo vlastníctve navrhovateľa. Bez nariadenia predbežného opatrenia vo vzťahu k pozemku je ohrozené vlastnícke právo navrhovateľa a taktiež navrhovateľovi hrozí ujma tak, ako je uvedená v samotnom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy odôvodňuje tým, že nakoľko predmetná asfaltová plocha nie je v zmysle zák. č. 135/1961 Zb. žiadnym druhom pozemnej komunikácie a nespadá do pôsobnosti uvedeného zákona, neplatia tam pravidlá cestnej premávky, teda aj dopravné značenie je umiestnené neoprávnene. Nehoda na tomto úseku môže byť považovaná za dopravnú nehodu a vyvstáva tu veľké riziko prenesenia zodpovednosti na neho, ako vlastníka nehnuteľnosti. Pri nehode mimo pozemnej komunikácie dokonca poisťovne odmietajú plniť z poisťných zmlúv a takúto situáciu si navrhovateľ nemôže dovoliť. Každý kto by bol poškodený na danom úseku, by sa mohol domáhať po vlastníčkovi pozemku, prečo tam umožnil premávku, keď sa nejedná o pozemnú komunikáciu.

Odporca v 1. rade vo svojom vyjadrení k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uviedol, že navrhovateľ sa stal iba vlastníkom pozemku parc. č. XXX/XX, kar. úz. K. a nie aj stavby na ňom postavenej. Predmetný pozemok pod stavbou sa v čase kúpy užíval na ten istý účel, na aký sa užíva do dnešného dňa. Navrhovateľ si už pri samotnej kúpe bol vedomý a bol s tým uzročený, že pozemok pod stavbou, ktorý kupuje, sa využíva ako parkovisko, ktoré slúži na rôzne kultúrne a spoločenské podujatia, ako jediná prístupová cesta k národnej kultúrnej pamiatke K. - D. Y., pravidelne tu premávala a premáva linka MHD, ktorá tu má konečnú zastávku a obrátisko. Podľa jeho názoru žiadne bezprostredne hrozace nebezpečenstvo navrhovateľovi nehrozí, nakoľko právny stav ako aj celková situácia na predmetnom pozemku je od r. 2005 nezmenená. Navrhovateľ podľa jeho názoru neosvedčil, že bez okamžitej úpravy právnych pomerov by bolo jeho právo porušené alebo ohrozené a bolo by potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov. Rovnako neosvedčil ani skutočnosť, že bez predbežného opatrenia by bol prípadný budúci výkon rozhodnutia ohrozený, ani že by zmarenie tohto výkonu bolo reálne, alebo že by bezprostredne hrozilo vo vzťahu k predmetu sporu. Navrhované predbežné opatrenie považuje za neprimerané a neprimeraný je aj zásah do práv odporcov v 1. a 2. rade ako vlastníka a správcu stavby na predmetnom pozemku, nakoľko v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) vlastnícke práva vlastníka pozemku a vlastníka stavby sú samostatné, rovnocenné a poskytuje sa im rovnaká práva ochrana. Za nepravdivé označil tvrdenia navrhovateľa, že odporcovia neriešia situáciu ohľadne majetkovo - právneho usporiadania pozemku. Medzi účastníkmi konania od r. 2011 prebiehala komunikácia o takomto vysporiadaní, avšak doteraz nedošlo medzi nimi k dohode. Dňa 24.02.2015 doručil navrhovateľ odporcovi v 1. rade návrh mimosúdnej dohody, v ktorom navrhol, aby navrhovateľ a odporca v 1. rade uzatvorili kúpnu alebo zámennú zmluvu a do času jej realizácie uzatvorili zmluvu o spolupráci, resp. inú formu zmluvného vzťahu, na základe ktorého by bolo možné vytvoriť spoločný projekt organizovaného a spoplatneného parkovania v danej lokalite. V súčasnosti sú však pozemky vo vlastníctve navrhovateľa zaťažené záložným právom a keďže odporca v 1. rade je povinný hospodárne

nakladať so svojim majetkom, nadobúdať pozemky zaťažené záložným právom by bolo v rozpore s touto zásadou.

Ďalej uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by navrhovateľ vykonával správu a údržbu na predmetnej ceste a tvrdenia navrhovateľa ohľadom hroziacej ujmy z dôvodu prenesenia zodpovednosti na vlastníka pozemku pri nehode považuje za irelevantné. Namietol tiež, že samotný petit návrhu predbežného opatrenia je neurčitý a nevykonateľný, keď v ňom navrhovateľ jasne a zrozumiteľne neuvádza, aké konkrétne mechanické opatrenia má na mysli, ale uvádza iba spojenie „najmä mobilné zábrany“, čo evokuje, že chce použiť ešte iné prostriedky ako mobilné zátarasy, čo účelovo neuvádza.

Aj odporca v 2. rade vo svojom vyjadrení k návrhu uviedol, že podľa jeho názoru neexistujú dôvody na nariadenie predbežného opatrenia, keďže navrhovateľ neosvedčil danosť práva, ani potrebu dočasnej úpravy pomerov. Podľa jeho názoru neexistuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy a petit návrhu je neurčitý a teda nevykonateľný. Podľa jeho vedomostí sa na predmetný pozemok a stavbu cestného telesa na ňom postavenú vzťahuje zák. č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetko - právnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o znení a doplnení niektorých zákonov. Podľa § 4 ods. 1 uvedeného zákona vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby ku dňu účinnosti zákona (k 01.07.2009) v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, čomu podľa § 4 ods. 2 zákona zodpovedá povinnosť vlastníka pozemku pod stavbou strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. Navrhovateľ preto nemá právo obmedzovať odporcu v 1. rade v užívaní cesty, ktorá je v jeho vlastníctve. Za podstatné považuje tiež to, že komunikácia sa využíva na plnenie verejného záujmu, ktorým zabezpečenie prístupu k národnej kultúrnej pamiatke nepochybne je. Navrhovateľ pri svojej argumentácii účelovo opomína notoricky známu skutočnosť, že predmetná komunikácia je využívaná ako prístupová komunikácia k hradu Devín jeho návštevníkmi; ako jediná prístupová komunikácia k stavbám s ňou súvisiacim; ako prístupová komunikácia pre obyvateľov m.č. J. - K., bývajúcich v príľahlých uliciach a že je využívaná pre dopravnú obsluhu verejnou a autobusovou dopravou. Ak nesprávnou domnienkou, že nejde o pozemnú komunikáciu odôvodňuje navrhovateľ nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy spočívajúcej v eventuálnej zodpovednosti navrhovateľa ako vlastníka pozemku za škodu vzniknutú dopravnou nehodou na komunikácii, takéto nebezpečenstvo nehrozí. Navrhovateľ žiadnym relevantným argumentom nepodložil svoje tvrdenie o jeho zodpovednosti za prípadnú vzniknutú škodu z titulu jeho vlastníctva k pozemku. Zo samotného zákonného označenia účelovej komunikácie ako komunikácie verejnej vyplýva, že je určená pre užívanie širokou verejnosťou. Predbežné opatrenia by túto základnú zákonnú charakteristiku verejnej účelovej komunikácie poprelo, čím by sa zároveň negoval úmysel zákonodarcu rozlišovať medzi súkromnými účelovými a verejnými účelovými komunikáciami. Zdôraznil, že uvedená komunikácia už v minulosti bola dopravným správny orgánom zaradená do siete miestnych komunikácií, avšak rozhodnutím súdu bolo predmetné rozhodnutie zrušené, pričom dôvodom zrušenia nebola vecná nesprávnosť predmetného rozhodnutia, ale nesprávny procesný postup správneho orgánu, ktorý nekonal s navrhovateľom ako účastníkom správneho konania.

Súd prvého stupňa posúdil návrh na nariadenie predbežného opatrenia podľa ust. § 75 ods. 2 a 3, § 76 ods. 1 písm. f) a § 102 ods. 1 veta prvá O.s.p..

Uviedol, že pre nariadenie predbežného opatrenia musí mať súd minimálne osvedčené skutočnosti, ktoré sú zásadné pre rozhodnutie o návrhu jeho nariadenie. Predpokladom predbežného opatrenia je potreba dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi. Musí ísť o stav, ktorý neznesie odklad a je potrebné preukázať naliehavosť dočasnej úpravy, resp. preukázať, že predbežným opatrením sa zabezpečí účel občianskeho súdneho konania. Súd pri nariaďovaní predbežného opatrenia musí vždy vziať do úvahy, že upravuje pomery len predbežne alebo zabezpečuje nároky doposiaľ právoplatne nepriznané, a preto je možné nariadiť len také predbežné opatrenie, ktoré postačuje na dosiahnutie konkrétneho účelu.

Na základe navrhovateľom tvrdených skutočností o riziku prenesenia zodpovednosti za vznik prípadnej škody súd uviedol, že navrhovateľ nepreukázal, že by ním uvádzaná ujmy hrozila bezprostredne. Z podania navrhovateľa a vyjadrenia odporcov vyplýva, že od roku 2005, odkedy sa navrhovateľ stal vlastníkom predmetného pozemku, nedošlo k situácii, ktorú navrhovateľ v návrhu opisuje. Predpokladom vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa ust. § 420 ods. 1 OZ je protiprávny úkon, t.j. konanie, ktoré je v rozpore s objektívnym právom, ďalej existencia škody a príčinná súvislosť

medzi protiprávnym konaním škodcu a vznikom škody. Na základe uvedeného nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi potencionálnym vznikom škody a konaním navrhovateľa, z čoho vyplýva nereálnosť možnosti prenesenia zodpovednosti za vznik prípadnej škody na navrhovateľa. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal naliehavosť a potrebnosť dočasnej úpravy pomerov, keď nepreukázal pravdepodobnosť ohrozenia jeho záujmov. V kontexte s uvedeným nebolo možné jednoznačne určiť, akým spôsobom by sa zhoršilo postavenie navrhovateľa v prípade, ak predbežné opatrenia vydané nebude, teda nie je zrejmé, aká závažná, či dokonca neodstraniteľná ujma navrhovateľovi v takom prípade vznikne. Súd prvého stupňa naopak dospel k záveru, že nariadením predbežného opatrenia by došlo k neprimeranému zásahu do práv odporcov, a to i s dôrazom na tú skutočnosť, že sporná komunikácia sa využíva ako hlavná prístupová komunikácia k národnej kultúrnej pamiatke - hradu K..

Vzhľadom na tvrdenia navrhovateľa a na všetky okolnosti prípadu navrhovateľ súdu nijakým spôsobom nepreukázal dôvodnosť potreby nariadenie predbežného opatrenia ani neosvedčil bezprostrednosť ohrozenia jeho nároku. Navrhovateľ svoju argumentáciu založil len na vzniku možnej, doposiaľ však reálne neexistujúcej situácii, z ktorej vyvodzuje svoje domnienky o možnosti vzniku rizika prenesenia zodpovednosti za vznik škody na predmetnej komunikácii, ktoré napokon ani dostatočne právne nepodložil. Svoje tvrdenie vo vzťahu k odporcom v 1. a 2. rade a návrhu na výrazné obmedzenie vlastníckeho práva odporcu v 1. rade neoprel o žiaden relevantný dôkaz, ktorým by bolo možné odôvodniť nariadenie predbežného opatrenia. Zdôraznil, že bezprostredne hroziaca ujma musí byť reálna, na nariadenie predbežného opatrenia nepostačuje len obava z možnej hroziacej ujmy.

V súvislosti z trovami konania uviedol, že o náhrade trov v konaní o nariadení predbežného opatrenia rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej (§ 145 O.s.p.).

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal včas odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 14.5.2015. V odvolaní uviedol, že nesúhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že ak doteraz nedošlo k vzniku škody, to neznamená, že tu nie je nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. K neoprávneným zásahom do vlastníckeho práva navrhovateľa dochádza každodenne, pričom je výkon jeho vlastníckych práv značne obmedzený, nakoľko odporcovia túto asfaltovú plochu ako pozemnú komunikáciu využívajú neustále, a to aj napriek tomu, že v zmysle zák. č. 135/1961 Zb. nie je žiadnym druhom pozemnej komunikácie. Zdôraznil, že podľa § 126 OZ má ako vlastník pozemku právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje.

Nesúhlasí tiež so záverom súdu, že nepreukázal, že by ním uvádzaná ujma hrozila bezprostredne, pretože práve kvôli každodennému neoprávnenému využívaniu pozemku navrhovateľa hrozí takáto ujma kedykoľvek. Každodenným neoprávneným zásahom do vlastníckeho práva navrhovateľa zo strany odporcov je daná naliehavosť a potrebnosť dočasnej úpravy pomerov. Ako vlastníkovi pozemku je mu značne znemožnené vykonávať svoje vlastnícke právo, čo sa napriek jeho snahe nepodarilo vyriešiť s odporcami mierovou cestou. Vzhľadom na túto skutočnosť je nutné zabrániť odporcom neoprávnene užívať pozemok navrhovateľa a dočasne upraviť pomery účastníkov konania, a to až do skončenia konania vo veci samej. Namietol tvrdenia odporcov, že sa v tomto prípade jedná o verejnú účelovú komunikáciu, pretože za takúto ju žiadny orgán nikdy neustanovil. Poukázal na to, že pre nariadenie predbežného opatrenia je postačujúce, pokiaľ existujú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Podľa jeho názoru v tomto smere došlo k osvedčeniu naliehavosti riešenia.

Navrhol, aby odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava IV zmenil tak, že návrhu navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia vyhovie a toto nariadi v znení, ktoré presne špecifikoval v odvolaní. Odvolaním sa domáha aj priznania náhrady trov konania, ktoré mu vznikli zaplatením súdneho poplatku vo výške 33 eur.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec v rozsahu odvolacích námietok podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podstatou odvolania navrhovateľa je jeho nesúhlas so záverom súdu prvého stupňa, že nepreukázal nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy a v dôsledku toho ani potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania.

Podľa § 102 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 75 ods. 2 veta prvá O.s.p., návrh má okrem náležitostí návrhu podľa § 79 ods. 1 obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich vydanie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti návrhu, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

Podľa § 76 ods. 1 písm. e) O.s.p., predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi, aby nenakladal z určitými právami a vecami aby niečo vykonal, niečoho sa zdržal, alebo niečo znášal.

Podľa § 76 ods. 2 O.s.p., predbežným opatrením možno nariadiť povinnosť niekomu inému než účastníkovi len vtedy, ak to možno od neho spravodlivo očakávať.

Vydanie predbežného opatrenia predpokladá, aby sa osvedčila aspoň danosť práva (nároku), a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy pomerov. Predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie, a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníkov ohrozené. V danom prípade je potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana ako i osvedčenie, že existuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

Z obsahu spisu, ale aj z tvrdení samotného navrhovateľa, ako aj odporcov vyplýva, že v súčasnosti daný stav pretrváva už od roku 2005, pričom za celé obdobie, ale hlavne ani bezprostredne pred podaním návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nenastali žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť existenciu bezprostredne hroziacej ujmy navrhovateľovi a v dôsledku toho potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania.

Navrhovateľ podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia podľa § 102 ods. 1 O.s.p., teda po začatí konania vo veci samej. Vo veci samej sa domáha ochrany v zmysle § 126 OZ, teda ochrany jeho vlastníckeho práva k pozemkom špecifikovaným v návrhu, a to uložením povinnosti odporcom zdržať sa zásahov do jeho vlastníckych práv. Návrhom na nariadenie predbežného opatrenia navrhovateľ sledoval rovnaký cieľ, avšak bez toho, aby preukázal splnenie zákonných podmienok pre vyhovenie jeho návrhu.

Keďže súd prvého stupňa správne posúdil otázku potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov a na základe tohto posúdenia o návrhu navrhovateľa aj správne rozhodol, odvolací súd jeho rozhodnutie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 145 O.s.p., o trovách predbežného opatrenia rozhodne súd prvého stupňa v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.